

tilstrækkelige Ro og Orden kan blive overholdt og Grænsepattrouilleringen fyldestgørende varetaget.

Johan Hansen: Man er sikkert fra alle Sider enig om, at der under de nuværende Forhold bør være en ekstraordinær Vagt ved den Grænse, Talen her er om, og naar det er Tilfældet, er der kun Spørgsmaalet om, hvorvidt man skal opretholde den nuværende Ordning eller gaa over til den, som det foreliggende Lovforslag tilsigter at indføre. Jeg synes, at man snart kan blive enig om, at den Del af Landets Befolkning, der har været indkaldt til Sikringsstyrken, snarest bør være fri for den Skat, der paa denne Maade er paalagt den. De, der har baaert den allertungeste Byrde under hele Krigsperioden, er sikkert dem, der ekstraordinært har været indkaldte saa længe, som Tilfældet har været med Sikringsstyrken. Den foreslaaede Ordning har desuden den Fordel, at den er langt billigere end den nuværende. Endelig er der den Begrænsning for Lovens Varighed, at den kun skal gælde for et Aar. Jeg kan derfor paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget i den Skikkelse, hvori det foreligger, til hurtig og velvillig Behandling i dette høje Ting.

Trier: Enhver Overgang fra Krigens Tilstande til Fredens maa jo hilses med Glæde. En Bjendommelighed ved de Tilstande, der raader under Krigen, er den, at meget er lagt i Militærets Hænder, som under almindelige Forhold ordnes og ledes af det borgerlige. Det er et Skridt i den Retning, der her foreslaas: en Overgang til normale Forhold, der vil føles som en Frigørelse for mange, baade for de Soldater, der kan hjemsendes, og for de Værter, der bliver fri for den Byrde, som i denne lange Tid har hvilet paa dem. Der opnaas desuden dette, at den hele Ordning bliver mere samlet, end den, som det allerede er nævnt, har kunnet være, saa længe Ansvarret var spredt paa saa mange Hænder. At Besparelsen er saa stor, at man efter de Oplysninger, den højtærede Minister har givet, omtrent kan nøjes med en Ottendedel af den Udgift, som den nuværende Ordning medfører, er jo en yderligere Grund til at anbefale Lovforslaget. Det maa nærmest blive en Slags Prøvetilstand, man indfører, idet den er midlertidig, og Spørgsmaalet vil altsaa hurtig komme til Forhandling igen, saa at det kan overvejes, om der skulde være Anledning til at forringe denne Styrke, fordi den har vist sig delvis at være overflødig, eller omvendt om der har vist sig Nødvendighed for at

forøge den, fordi Kræfterne ikke har slaaet til.

Jeg skal derfor paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget paa det bedste. I og for sig kan jeg ikke se nogen Grund til at sende det i Udvalg, men man modsætter sig naturligvis ikke et saadant Ønske, naar det fra anden Side fremsættes.

Finansministeren (Brandes): Jeg kan kun takke de 3 Partiers Ordførere for den Tilslutning, de har givet Lovforslaget, og i Virkeligheden var heller ikke det konservative Folkepartis Ordfører (Piper) direkte imod det, men nærede kun Tvivl om, hvorvidt Loven tilstrækkelig kan opfylde det Formaal, som Lovforslaget sætter sig. Der er en Modsætning mellem Partiet Venstres Ordfører, det ærede 7de Medlem for 5te Kreds (Gregersen), og det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds (Piper), idet det første ærede Medlem netop lagde Vægt paa, at det blev Grænsegendarmeriet, der løste denne Opgave, medens det forekommer mig, at det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds ønskede, at de militære endnu skulde deltage i denne Grænsebevogtning. Dette ærede Medlem ønskede Oplysninger og ønskede Sagen henvist til et Udvalg. Hvis det ved de Oplysninger, jeg her kan give, vilde være muligt at bevæge det ærede Medlem til at fratagde dette Ønske, vilde det være mig meget kært, for hver Dag der gaar koster Penge. Der skal ogsaa indkaldes Mandskab til Grænsegendarmeriet, og de Foranstaltninger, som Militærmyndighederne maa træffe, kan ikke udføres, førend man er sikker paa, at dette Lovforslag bliver vedtaget indenfor den Tidsgrense, der er sat.

Jeg vil dernæst sige til det ærede Medlem, at de militære Myndigheder er hørte — det var det første Spørgsmaal, det ærede Medlem rettede til mig. Hvis det ærede Medlem derimod, som i Folketinget et året Medlem af Venstre gjorde, har henvendt sin Opmærksomhed paa de stedlige Politimestre, maa jeg straks sige, at de ikke er hørte. Jeg kan ikke høre dem i og for sig som Finansminister, thi de ligger ikke under Finansministeriet, men under Justitsministeriet, men jeg ser heller ikke den fjerneste Grund til at høre dem, thi det er dog klart, at den Mand, som Grænsegendarmeriet har været betroet nu i en Aarrække, maa vide fuldt saa god Besked med, hvorledes Forholdene er ved Grænsen, og om Bevogtningen vil være tilstrækkelig, naar han faar dette udvidede Mandskab